Zsoltárok, 2. rész

9. lecke, 2. negyedév, 2025. május 24-30

Szombat délután, május 24.

Emlékszöveg:

Hogy megismerjék e földön a te útadat, minden nép közt a te szabadításodat. Dicsérnek téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan. Zsoltárok 67:3, 4

Ézsaiás 2:2 – „És az utolsó napokban meglesz, hogy az Úr házának hegye a hegyek tetején áll, és a dombok fölé emelkedik, és minden nép oda áramlik.”

Júda és Izráel romjaiból egy királyság és egy nép fog felemelkedni, amely a nemzetek fölé emelkedik.

Dániel próféta is egyértelműen kijelenti: „...E királyok idején a mennyek Istene felállít egy királyságot, amely soha nem lesz elpusztítva, és a királyság nem kerül más nép kezébe, hanem összetöri és elpusztítja mindazokat a királyságokat, és örökké fennmarad.” Dániel 2:44.

Vegyük észre, hogy a királyság, amelyről Dániel beszél, „ezeknek a királyoknak napjaiban” fog felállítani, nem pedig azok után. Továbbá vegyük észre, hogy ez a királyság (a megtisztított egyház) az, amely összetöri a nagy szobrot. Ehhez a jövendő királysághoz (a „megtisztított", megtisztult egyházhoz) „összegyűlnek a népek" (1Móz 49:10).

Amikor az evangélium központja így megalapul, akkor biztos lesz, hogy a munka késedelem nélkül befejeződik. Krisztus evangéliuma akkor bőséges termést fog hozni, és a megtért sokaság, ahelyett, hogy szántóvasait és metszőkéseit emberölő fegyverekké kovácsolná, lándzsáit és kardjait mezőgazdasági eszközökké kovácsolja – ahelyett, hogy ölni dolgozna, termelni fog, hogy tápláljon.

Vasárnap, május 25

Biztos segítség a bajban

Olvassuk el a 46. zsoltárt. Milyen üzenetet, milyen reményt meríthetünk ebből a jelenlegi zűrzavaros életünkben és abból, amit tudunk, hogy az utolsó napokban, a nagy küzdelem során a földre fog jönni?

„A halandóknak valaha intézett legfélelmetesebb fenyegetés a harmadik angyal üzenetében található. Szörnyű bűn lehet az, amely Isten irgalmától mentes haragját vonja magára. Az embereket nem szabad sötétségben hagyni e fontos ügyben; Isten ítéletének bekövetkezte előtt figyelmeztetni kell a világot e bűnre, hogy mindenki megértse, miért kell azt elszenvedni, és hogy legyen lehetősége elkerülni azt. A prófécia kijelenti, hogy az első angyal „minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek" hirdeti üzenetét. A harmadik angyal figyelmeztetése, amely ugyanazon hármas üzenet részét képezi, nem lehet kevésbé széles körű. A prófécia szerint ezt egy angyal hirdeti hangos szóval, aki az ég közepén repül, és ez a világ figyelmét vonzza majd. GC88 449.2

„A küzdelem kimeneteleként az egész kereszténység két nagy csoportra oszlik: azok, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét, és azok, akik imádják a fenevadat és a képmását, és elfogadják a jelét. Bár az egyház és az állam egyesíti erejét, hogy „mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és rabszolgákat" kényszerítsen „a fenevad jelét" elfogadni [Jelenések 13:16.] Isten népe azonban nem fogja elfogadni. A patmoszi próféta látja, hogy „azok, akik győzelmet arattak a fenevad, a fenevad képmása és a fenevad jele, valamint a fenevad nevének száma felett, állnak az üvegtengeren, és Isten hárfáival játszanak", és Mózes és a Bárány énekét éneklik. [Jelenések 15:2, 3.]" GC88 450.1

„A felhők között egy résen át egy csillag ragyog, amelynek fényessége a sötétségben négyszeresére nő. A hívőknek reményt és örömet, Isten törvényének megszegőinek pedig szigorúságot és haragot hirdet. Azok, akik mindent feláldoztak Krisztusért, most biztonságban vannak, elrejtve, mint az Úr sátorának titkában. Megpróbáltatásokon mentek keresztül, és a világ és az igazság megvetői előtt bizonyították hűségüket ahhoz, aki értük halt meg. Csodálatos változás történt azokkal, akik a halál arcába nézve is megőrizték feddhetetlenségüket. Hirtelen megszabadultak a démonokká változott emberek sötét és rettenetes zsarnokságától. Arcuk, amely nemrég még sápadt, aggodalmas és kimerült volt, most csodálattól, hittől és szeretettől ragyog. Hangjuk diadalmas énekben tör fel: „Isten a mi menedékünk és erőnk, a bajban nagyon közel álló segítség. Ezért nem félünk, ha a föld elmozdul, és a hegyek a tenger közepébe hordozódnak; ha a vizek zúgnak és háborgatnak, ha a hegyek megremegnek a hullámzástól." Zsoltárok 46:1-3." DD 48.1

Hétfő, május 26

Reménység a bajban

Olvassuk el Jeremiás 4:23–26. Mit mond ez nekünk a világ sorsáról, legalábbis addig, amíg „új ég és új föld" nem lesz (Jelenések 21:1)?

Az itt leírt események, amelyek hátterében Isten ítélete áll az ókori Izrael földje felett lázadásuk miatt, a dolgok természetéből adódóan nem korlátozódhatnak csupán arra a földre. Más szóval, egyszerűen nem lehet úgy szűkíteni, ahogyan egyesek gondolják, hogy csak Isten népének földje lett vagy lesz „üres", „pusztává" és „alak nélküli" – fény nélkül, madarak és állatok nélkül, lakó nélkül –, míg a föld többi része élvezheti mindezeket az áldásokat. A Szentírásnak éppen ellenkezőleg, úgy kell érteni, ahogyan van írva, vagyis hogy az egész föld ugyanazt a véget fogja szenvedni. Ezért a „föld" kifejezés nyilvánvalóan nem értelmezhető úgy, ahogyan egyesek tették, hogy csak „földet" – Palesztinát – jelent.

Amikor az ókori Izráelt elfoglalták a nemzetek, a hegyek és dombok nem remegtek és „könnyedén mozogtak"; a városok nem dőlték romba és nem maradtak lakatlanok; a madarak nem repültek el a földről; és a föld nem maradt sötétségben. Tehát nyilvánvaló, hogy a zsidók szétszóródása egyáltalán nem teljesítette Jeremiás 4:23-28 próféciáját. A föld tehát szükségszerűen újra olyan lesz, mint a teremtés első napján: „formátlan és üres". 1Móz 1:2. És ahogy akkor „sötétség volt a mélység felett", úgy lesz újra.

Az előző bekezdésekből láthatjuk, hogy míg Jeremiás 4 első huszonkét verse az ókori Izráel gonoszságáról szól, a huszonharmadik és huszonhetedik versek zárójelben vannak, és a föld pusztulását és minden gonosz megsemmisülését hirdetik, bárhol is legyenek. A zárójelben lévő versek kihagyásával a gondolatmenet folytonossága megmarad:

„Mert az én népem bolond, nem ismer engem; bolond gyermekek, és nincs megértésük; bölcsek a gonoszságra, de a jót nem tudják megtenni... Ezért gyászol a föld, és elsötétülnek az egek, mert én mondtam ezt, én szántam ezt, és nem bánom meg, és nem térnek vissza tőle." Jer. 4:22, 28.

Így összekapcsolva a gondolat, kiderül, hogy a huszonnyolcadik versben, „Ezért fog a föld siratni, és a mennyek feketévé válnak", a névmás ezelőzményét, a „gonoszság" szót a zárójelben szereplő gondolatot megelőző versekben találjuk. Jeremiás 4:23-27 ezért zárójelben van beillesztve, hogy megmutassa: ahogyan Isten nem mentette fel ősi népét gonoszságáért, úgy nem menti fel a mai világot sem gonoszságáért, hanem minden bűnt egyformán kezel, függetlenül attól, hogy az egyházban vagy a világban követik-e el. Röviden: Isten azt mondja népének, Izráelnek: A ti gonoszságotok miatt „a föld gyászol, és a mennyek feketék lesznek". Akkor én bocsássak meg nektek?

Kedd, május 27

A lába alatt

Olvassuk el a Zsoltárok 47:1–4 verseket. Mit mond ezek a versek végső soron a mi helyünkről Krisztus királyságában?

Ézsaiás 41:1, 2 – „Hallgassatok előttem, szigetek, és az emberek újítsák meg erejüket; jöjjenek közelebb, és beszéljenek; jöjjünk együtt ítéletre; ki emelte fel a keletről az igaz embert, hívta őt a lábához, adta neki a nemzeteket, és tette őt királyok felett uralkodónak? Ő adta őket porrá kardjának, és hajtott szalma íjének."

Erőiket megújítani azt jelenti, hogy elhagyják a bűnt, és közel kerülnek Istenhez, hogy tőle tanuljanak. Miután ezt megtették, másokat is meghívnak, hogy jöjjenek az ítéletre. A nemzetek addig hallgatnak, majd így szólnak: „Gyertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házába, hogy tanítson nekünk az ő útjairól, és mi az ő ösvényein járjunk, mert Sionból jön a törvény, és Jeruzsálemből az Úr szava." Mikás 4:2.

Feladatunk tehát az, hogy előkészítsük az Úr útját a nép összegyűjtésére.

Hasonlítsd össze az 1 Thesszaloniki 4:13–17 és a Zakariás 14:4 verseket, és figyelj Krisztus lábaira. Milyen különbségeket találsz ezekben a szakaszokban, és mit tanítanak nekünk Krisztusnak a világ feletti végső uralmának e két különböző, bár egymással összefüggő aspektusáról?

Zak. 14:2 – „Mert összegyűjtöm minden népet Jeruzsálem ellen, hogy harcoljanak ellene, és a város elfoglalva lesz, a házak kifosztva, a nők meggyalázva; a város fele fogságba vonul, a nép maradéka pedig nem lesz kiirtva a városból."

Tekintettel arra, hogy Jeruzsálemet tűzfal védi (Zak. 2:5), amíg Júda háza ott uralkodik, egyértelmű, hogy a leírt csatát Júda háza megalapítása előtt kell megvívni. Ebben a csatában a nemzetek legyőzik az Ígéret Földjének uralkodóit. Ekkor kezdődik Júda házának felépítése.

Mivel a háborúzó nemzetek ostromolják a várost, kifosztják a házakat és megerőszakolják a nőket, ezek egyáltalán nem igazságos nemzetek, de mivel nem minden lakos kerül fogságba, és nem mindet irtják ki a városból, biztos, hogy a gonoszokat elviszik, az igazakat pedig ott hagyják, hogy csatlakozzanak Júda házához.

3-4. versek – „Akkor az Úr előrevonul, és harcol azok ellen a nemzetek ellen, mint amikor harcolt a csatában. És lábai azon a napon az Olajfák hegyén állnak, amely Jeruzsálem előtt van keleten, és az Olajfák hegye kettészakad keletre és nyugatra, és nagyon nagy völgy lesz; és a hegy fele északra, fele pedig délre mozdul el!"

Amikor a mostani Jeruzsálem elpusztul, az Úr lába az Olajfák hegyén áll meg, és ott egy nagyon nagy völgy keletkezik, vagyis eltávolítja az akadályokat és a gátakat, és így előkészíti a földet népe visszatérésére. Akkor teljesedik be Zakariás 10:8 próféciája, hogy az Úr „sziszeg" népe számára.

5. vers – „És meneküljetek a hegyek völgyébe, mert a hegyek völgye eléri Azált; igen, meneküljetek, mint menekültetek a földrengés elől Júda királyának, Uzzija idején; és eljön az Úr, az én Istenem, és veled minden szent."

Így megnyitva az utat Júda házának, az Ő népének újjáépítéséhez, akik előre értesültek erről a jelenvaló Igazság által, a völgybe menekülnek, ahová az Úr lába áll, olyan gyorsan, mintha földrengés elől menekülnének; és azután minden szent követi őket. Ebben a szentírásban több tény is bizonyítja, hogy ez az esemény a millenniumi királyság előtt történik: (1) Figyeljük meg, hogy az Úr lába a hegyen áll a háború napján, amikor Jeruzsálemet elfoglalják a gonosz nemzetek. (2) Azok, akik a völgybe menekülnek, nem szállnak le a mennyből. (3) Nem lehetnek gonoszok, mert nem menekülnek el az Úrtól, hanem hozzá menekülnek, oda, ahol az Ő lába áll. (4) Minden szent követi őket. Az „Early Writings" (Korai írások) 53. oldalán ez a szentírás kettős értelmezést kap, egy posztmillenniálisat.

Szerda, május 28

Bor és vér

Olvassuk el a 75. zsoltárt. Olvassuk el Máté 26:26–29 és Jelenések 14:9–12 verseket is. Mit árul el ez a zsoltár az ítéletben fontos kérdésekről, és hogyan segítenek ezek a szövegek megérteni ezeket a kérdéseket?

„Jöjjetek, mindnyájan, akik szomjaztok, jöjjetek a vizekhez, és akiknek nincs pénze, jöjjetek, vegyetek és egyetek; jöjjetek, vegyetek bort és tejet pénz nélkül, drágaság nélkül.” KJV – Ézsaiás 55:1

Mi a bor és a tej? Először a borról beszéljünk. Míg a víz oxigénben gazdag, a bor vasban gazdag. Vas hiányában az oxigén nem lenne létfontosságú az emberi test számára, mert a vas az a szállítóeszköz, amely az oxigént az emberi anatómia egészében szállítja. Amint az oxigén bejut a tüdőbe, a vas felveszi az elemet, és elszállítja az egész szervezetben. Így tehát, bármit is jelképez a bor, nélküle a víz (az élet) sem lenne fontos, ahogyan a víz a bor (szimbólum) nélkül is teljesen haszontalan lenne. A bor Krisztus vérét jelképezi. Ezért használják a bort az Úr vacsoráján, Krisztus kiontott vérének szimbólumaként. Ha örök életet (vizet) akarsz, akkor Krisztus vérét (a bort) is meg kell kapnod, mert az egyik a másik nélkül értéktelen. Ismét látjuk, hogy semmi más földi tárgy, anyag vagy elem nem használható Krisztus vérének szimbólumaként.

„Babilon ellen felhozott legnagyobb bűn az, hogy „minden nemzetet megitatott a paráznaságának haragjának borával”. Ez a mámorító kehely, amelyet a világ elé tár, azokat a hamis tanokat jelképezi, amelyeket a föld nagyjaival való törvénytelen kapcsolatának eredményeként fogadott el. A világgal való barátság megrontja hitét, és ő viszont romboló hatást gyakorol a világra azzal, hogy Isten szavának legegyértelműbb kijelentéseivel ellentétes tanokat hirdet.” 4SP 234.2

Csütörtök, május 29

Hogy megismerjék szabadításodat

Olvasd el a 67. zsoltárt. Hogyan segít ez a dicsőítő ének megérteni Isten népének szerepét a Jelenések 14:6–12-ben?

„Örülök az Úrban, hogy csodálatosan megerősített és megáldott, és hogy el tudtam viselni a bizonyságot, amelyet rám bízott. Látjuk, hogy több odaadó munkásra van szükség. Őszinte ajkakkal kell imádkoznunk, hogy a betakarítás Istene munkásokat állítson a keresztény eszközök gyarapodása érdekében. A világ aratását a mennyei eszközökkel kell betakarítani, együttműködve az emberi eszközökkel. Az aratás mértéke arányos lesz azzal, hogy mennyire növekszik az eszközök száma a mennyből érkezett szent hírnökök felügyelete alatt.” 7LtMs, Lt 3, 1891, 4. bekezdés

„Láttam egy másik angyalt leszállni a mennyből, nagy hatalommal, és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől. És hatalmas hangon kiáltott, mondván: Bukott, bukott a nagy Babilon, és lett a gonosz szellemek lakóhelye, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár fészkének.” ”És hallottam egy másik hangot a mennyből, amely így szólt: Jöjjetek ki belőle, népem, hogy ne legyetek részesei bűneinek, és ne részesüljetek csapásaiban.” Jelenések 18:1, 2, 4. GC 603.1

Ez az ige arra az időre utal, amikor a Jel 18. fejezetének angyala meg fogja ismételni a Jel 14. fejezete (8. vers) második angyalának üzenetét; azt, hogy Babilon elbukott. A Jel 18. fejezetében említett angyal utalni fog azokra a rontásokra is, amelyek 1844 nyara, az üzenet első meghirdetése óta utat találtak a Babilont megtestesítő szervezetekbe. A vallásos világ aggasztó állapotát mutatja be ez az üzenet. Az igazság ismételt elutasításával az emberek lelki látása egyre homályosabb, szíve egyre makacsabb lesz, mígnem teljesen hitetlenségbe merevednek. Isten intéseivel dacolva konokul lábbal tiporják a Tízparancsolat egyik törvényét, és végül még üldözik is azokat, akik a Tízparancsolatot szentnek tartják. Aki Isten Igéjét és népét megveti, az Krisztust veti meg. Amikor az egyházak elfogadják a spiritizmus tanításait, az érzékiséget fékező korlát ledől, és hitvallásuk csak palást lesz, amely alá gonoszságukat rejtik. A természetfölötti megnyilatkoztatásokba vetett hit ajtót nyit az ördög csalásai és tanításai előtt, és a szellemvilág befolyása meg fog mutatkozni az egyházakban.NK 537.2

Így néz ki Babilon e próféciában vázolt időben: “Az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól” (Jel18:5). NK 537.3

Gonoszságának mértéke betelt, és pusztulása a küszöbön van. De Istennek még vannak Babilonban gyermekei. A büntető ítélet végrehajtása előtt e hűségeseket ki kell onnan hívni, hogy ne legyenek részesek Babilon bűneiben, és ne érjék őket a Babilont sújtó csapások. Értük van az a mozgalom, amelyet az a mennyből leszálló és a földet dicsőségével beragyogó angyal szimbolizál, aki hangosan kiált, és közhírré teszi Babilon bűneit. Az ő üzenetéhez kapcsolódik ez a felszólítás: “Fussatok ki belőle én népem!”. Ez az üzenet és a harmadik angyal üzenete a föld lakóihoz szóló utolsó figyelmeztetés.NK 538.1

A világ félelmetes események előtt áll. A föld hatalmasságai, amelyek egymással összefogva harcot indítanak Isten parancsolatai ellen, elrendelik, hogy mindenki — kicsinyek és nagyok, gazdagok és szegények. szabadok és szolgák (Jel 13:16) — a hamis szombat megtartásával alkalmazkodjon az egyház szokásaihoz. Az engedelmesség megtagadása államellenes cselekménynek fog minősülni, amelyért halálbüntetés jár. Másrészről pedig Isten törvénye, amely elrendeli a Teremtő nyugalomnapjának megtartását, követel engedelmességet, és kinyilatkoztatja mindazok megbüntetését, akik megsértik rendelkezéseit. NK 538.2

Péntek, május 30

További Tanulmányozásra

Ez az ének és az a nagy szabadulás, amelyre ez emlékeztette őket, olyan mély benyomást tett a népre, amelyet soha senki és semmi sem törölhetett ki emlékezetükből. Izrael prófétái és énekesei korszakról korszakra visszhangozták ennek az éneknek a szavait, amelyek bizonyságot tesznek arról, hogy egyedül Jahve az ereje és szaba- dítója a benne bízóknak. Ez az ének nemcsak a zsidó nép tulajdona. PP 243.2

Előre mutat az igazság ellenségeinek pusztulására és Isten Izraelének végső győzelmére. Páthmos prófétája látta a fehér ruhába öltözött sokaságot, amely kivívta a "győzelmet" és az üvegtenger partján, kezükben Isten hárfáival énekelték "Mózesnek az Isten szolgájának énekét, és a Báránynak énekét" (Jel 15:2-3). PP 243.3

"Nem nékünk Uram, nem nékünk, hanem a te nevednek adj dicsőséget, a te kegyelmedért és hívségedért" (Zsolt 115:1). Ez volt az a lelkület, amely áthatotta Izraelnek a szabadulásról szóló énekét és ez az a lelkület, amely ott lakozik mindazok szívében, akik szeretik és félik Istent. Amikor Isten kiszabadítja lelkünket a bűn bilincséből, akkor a Vörös-tengernél történt szabadításnál sokkal nagyobban részesít. Ekkor a héberekhez hasonlóan nekünk is dicsérnünk kell az Urat szívünkkel és lelkünkkel nagy csodáiért, amelyeket "az emberek fiai iránt" tesz (Zsolt 107:8). Azok, akik tudják, hogy csak Isten nagy kegyelméből élnek és ebben a kegyelemben lakoznak, nem feledkezve meg Isten egyetlen ajándékáról sem, boldogan övezik fel derekaikat és szívükben mindig dicséretet zengenek az Úrnak. A naponkénti áldások, amelyeket Isten kezéből kapunk, és mindenek- felett Jézus áldozata, amely elhozta nekünk a boldogságot és elérhetővé tette számunkra a mennyet, állandó hálára kell késztessen bennünket. Végtelen nagy könyörületet és páratlan szeretetet mutatott meg Isten irántunk, elveszett bűnösök iránt azzal, hogy összekapcsolt bennünket önmagával és különleges tulajdonává és drága kincsévé tett bennünket. Megváltónk igen nagy áldozatot hozott érettünk azért, hogy minket, bűnösöket Isten gyermekeinek mondhasson. Dicsérnünk kell Istent azért az áldott reménységért, amelyet a megváltás nagy tervének ismerete ébresztett szívünkben. Dicsérnünk kell Istent mennyei örökségünkért és nekünk is szóló gazdag ígéreteiért. Mindenekfelett pedig azért kell dicsérnünk Istent, mert Jézus azért jött el, azért halt meg, azért támadt fel, azért lakozik most is közöttünk Igéjében Szentlelkével, azért ment fel a mennyekbe, hogy közbenjáron érettünk Istennél. PP 243.4

"Aki hálával áldozik" — mondja a Teremtő, — "az dicsőít engem" (Zsolt 50:23). A menny összes lakói egyesülnek Isten dicséretében. Tanuljuk meg az angyalok énekét már most, hogy majd mi is énekel- hessük, amikor ott leszünk a mennyei fényes szentek soraiban. Mondjuk együtt a zsoltáríróval: "Dicsérem az Urat, amíg élek; éneklek az én Istenemnek, amíg vagyok" (Zsolt 146:2). "Dicsérnek téged a népek, óh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan" (Zsolt 67:6). PP 244.1

Isten gondviselése vezette el a hébereket a tenger előtti hegyekbe, hogy kinyilváníthassa hatalmát megszabadításukban és rendkívüli módon megalázhassa ellenségük büszkeségét, gőgjét. Más úton- módon is megvédhette volna őket, de Isten ezt a módszert választotta azért, hogy próbának vesse alá hitüket és megerősítse benne való bizodalmukat. Az emberek fáradtak és megrettentek voltak. Ha vonakodnak a tovább meneteltől, amikor Mózes ezt parancsolta meg nekik, akkor Isten sohasem nyitotta volna meg számukra a szabadulásuk felé vezető utat. “Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön” (Zsid 11:29). Amikor lementek a tenger vizéhez, világosan megmutatták, hogy elhitték Isten üzenetét, úgy, ahogy azt Mózes átadta nekik. Mindazt megtették, amit meg tudtak tenni saját erejükből és azután Izrael mindenható Istene kettéválasztotta a tengert, hogy ösvényt készítsen nekik. PP 244.2

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org